

lamurja se more, če se drugače ne porabi, z vodo zaliti in stanjšati in z njo potem posebno špargeljnovne grede z velikim vspehom gnojiti.

Kako na Angleškem Aylesburyske race bele napravljajo.

Kočarji v okolici mesta Aylesbury na Angleškem se posebno marljivo in vspešno z račjo rejo pečajo. Vsak kočar ima tam čredo Aylesburyskih rac, katerih snežno belo perje pogosto na reki Tamesi občudujejo. Te račje črede se vsak večer zaženejo domu in se tam dobro hranijo. Njihova jajca izvalijo navadno kokoši dorkingskega ali kohinkinskega plemena, ker race same rade ne sedijo in torej le slabo valijo. Jajca se tudi posebnim račjim rejcem, ki se po Angleško „ducker-ji“ imenujejo, prodajo. Tak jih potem da izvaliti in v jedni sesoni po 5000 mladih račic izredi in opita. Mlade račice dobivajo najprej trdno kuhana jajca s kuhano rižkašo in drobičko zribanimi govejimi jetri, pozneje ječmenove moke, lojenih ocvirkov in nekaj malega konjskega mesa. V vodo te mlade pitaničice nikdar ne pridejo in težko kdaj postanejo starejše ko 8—9 tednov. Ko so račja sesona na trgu v Londonu začne, se par teh pitanih rac po 10 gld. našega denarja prodajajo. Res lep denar!

Repična prga kot živinska klaja.

Kjer imajo repične prge in jo živini pokladajo, tako je sem ser tje navada prgo pred pokladanjem namočiti. To se pa vendar ne sme dolgo prej n. pr. 12—24 ur zgoditi, ker se neka oljuata tvarina vsled predolgega namakanja napravi in je to olje živini zoperno tako, da živina prge ne mara preveč. Boljše je prgo tanko zdrobiti in suho živini položiti. Pri laneni prgi se pri namakanju ta napaka ne prikazuje. Drobljanec se popari in namoči in potem še le živini položi.

Sejmovi. Dne 19. februarja na Gornji Polskavi in v Piščeah; dne 22. febr. v Braslovčah, pri sv. Filipu v Rajhenburški župniji in v Teharjah.

Dopisi.

Iz Celja. (Razmere na c. kr. gimnaziji.) O naši gimnaziji je nekaj časa sem veliko govorjenja, izlasti pa imajo naši ultranemški petelinje z njo veliko upravititi. Zdaj izvohajo kje kako nevarno zvezo dijakov, zdaj spet jim je ravnatelj preveč Slovencev, zdaj se zaženo še v kacega profesorja. Človek bi tedaj lahko mislil, da se godi Nemcem na naši gimnaziji Bog ve, kaka krivica, Slovencem pa kar leté pečena piščeta v usta, toda kako bi motil, kdor bi tako našo gimnazijo sodil! Evo vam dokazov. Pred enim letom ali ka-li je par

slov. učencev, ker so premalo znali slovenski vpisalo se za Nemce, a pozneje bili bi se radi vendar le s Slovenci učili slovenščine, ali to se jim ni dovolilo, češ, da so Nemci! Narobe se je pa letos trem prvošolcem izgodilo. Bili so se vpisali za Slovence ali v slovenščini niso dobro napredovali, tedaj pa se jim je brez vsega dovolilo, da smejo izstopiti iz slov. poduka. To je v resnici velikodušno ali moramo se čuditi, da se ravna tako velikodušno vselej le na škodo slovenski stvari. Zakaj da se dovoljuje iz slov. poduka izstopiti ne pa tudi vstopiti, za to mi ne najdemo uzroka. Nam se zdi, da se meri tu z dvojnim merilom, ali pa je tako prav, to naj častiti bralci sami razsodijo. H koncu še nekaj za pustni čas. Kaki da so naši profesorji v časih strokovnjaki, kaže ta-le prigodba. Med dijaki je zavoljo nje veliko smeha. Učitelj zgodovine vpraša dijaka, kedaj da je bila bitka pri Waterloo. „Leta 1815“, odgovori mu dijak brez pomisleka. „Kaj še več?“ zavrne ga profesor. „Tega še ne znate! To vedó že vrablji na strehi, ta bitka je bila v letu 1814.“ Na to pa nastane smeh med dijaki in eden ustane, ter opomni, da se g. profesor moti. G. profesorju postane vroče, toda noče se udati, dokler ga iz bukev ne podučé, da je dijak prav odgovoril. Tedaj pa vedó vendar-le vrabci na strehi več, kakor profesor zgodovine.

Iz Celovca. (Naše prošnje in nemškutarske protiprošnje.) Prošenj za katoliške in slovenske šole nabralo se je 81, mej njimi 39 iz raznih far (mej tem je došla še jedna iz Vovber) z blizu 1600 podpisi, 15 od občinskih zastopov in 27 od krajnih šolskih svetov. Poslale so se državnemu poslancu g. Hrenu, da jih izroči državnemu zboru. Zdaj so pa tudi nemškutarji začeli nabirati prošnje za nemške šole. Nekaj jih bodo že nabrali, posebno v Celovski okolici, kjer je nemškutarija še v polnem cvetu, slovensko ljudstvo pa nezavedno in v politiki malo poučeno. Jedno dobro stran pa imajo naše prošnje kajti zdaj se Celovski poslanec Moro menda ne bode več predrznil, govoriti v imenu vseh koroških Slovencev. V imenu nemškutarjev Celovške okolice naj govori; slovenski poslanci pa se lahko sklicujejo na naše prošnje, in Moro ne sme in ne more govoriti v imenu tistih, ki v prošnjah zahtevajo ravno nasprotno od tega, kar on zagovarja. Ako se hoče vlada ozirati tudi na nemškutarske prošnje, mi jej tega ne moremo braniti, pa to ne sme več obveljati, kakor do zdaj še zmirom, da bi nemškutarji Celovške okolice, ki zastopajo komaj kakih 10.000 duš (kajti vsa okolica ni za njimi) govorili in odločevali v imenu vseh koroških Slovencev. Ako se slovenske šole dajo vsaj tistim krajem, ki so zdaj za nje prosili, smemo biti in smo za zdaj že zadovoljni, kajti sčasoma bodo tudi drugi kraji videli boljši uspeh pr

narodnih šolah in bodo za nje prositi začeli. Mislim pa, da so vsi naši napori zastoj, dokler se ne spremeni §. 6 šolske postave, in dokler se iz deželnih šolskih svetov v Celovcu in Gradcu ne izrinejo strastni germanizatorji, ki imajo zdaj prvo in jedino besedo v šolskih stvareh — kljub Taaffeju in Gautschu! „Narod.“

Z Dobrne. (Volitev občinskih zastopnikov.) Pri nas se je volitev obč. zastopa za sledeče triletje vršila dne 26. januarija. V tretjem razredu imamo 270 volilcev, ki plačujejo skupno 3798 gld. 95 kr. direktnih davkov, te je zastopalo samo 19 oseb; v drugem razredu, kjer je 86 volilcev s 1318 gld. 50 kr. dače, vdeležilo se je 14 glasovalcev; prvi razred plačuje 2780 gld. 18 kr. (toplica sama 1691 gld. 55 kr.), izmed 21 volilcev bilo jih je le 8. Vsled tega je skupno število volilcev 377, ki plačujejo davka v znesku za 5117 gld. 45 kr., na volišče je pa prišlo 41 oseb, ali ta sicer nizka številka se v primeri z ono v prejšnjih letih lahko imenuje še visoka. Vsaki razred izbira po 6. skupno torej 18 odbornikov. Toti so se dne 9. februarija zbrali, da imenujejo občini glavarja, predstojnika. Enemu členu ni bilo mogoče, volitve se vdeležiti, drugi je zavoljo dalnjega pota prišel še le pred sklepom, češ, da mu, kakor se je nekdo pošalil, vsaj ne bode treba 20 gld. globe plačati. Tako je glasovalo 16 pooblaščenec, in od teh je bilo 11 glasovnih lističev, oddano za gosp. J. Kok-a. Potem se je vršila volitev 4 svetovalcev; tu je (zopet) za prvega svetovalca izbran v. g. dekan Gajšek s 14 glasovi, ostali trije so dobili po 9 glasov. Gospod dekan je zatem izrekel zahvalo dosedanjemu županu, a oče Blažiš, ki je bil načelnik volitvene komisiji, je občino priporočal novoizbranemu predstojniku. — Ker je g. dekan ob jednakej priložnosti pred tremi leti dobil v varstvo hranilnično knjižico, na katero se nabira denar za sirotišče občinsko, jo je v srenjskej sobi namenil vrniti, toda bil je naprošen, naj iste ne daja iz rok. Ob enem je varovalec naznanil, da je sam (farnej) blagajnici za ubožce daroval obveznico za 100 gld. Bog plačaj! — Ako še konečno pristavimo, da je današnji župan kot volilni mož ob času izborov državnih, deželnih in okrajnih vselej možki glasoval za narodno-konservativne kandidate, je s tem že tudi povedano, da je on domoljub v pravem pomenu besede, in ljudstvo sme biti zadovoljno s prav dobrim izidom letošnjih volitev v občinski odbor.

Iz Pecetinec pri Mali nedelji. (Britek spomin. — Letina. — Sola.) Ako kedaj, nas je letos štajerski deželni zbor popolnoma iznenadil. Dozdaj smo imeli še vendar nekoliko vere v naše nemške, konservativne sodeželane; a sedaj smo uverjeni, da je Nemeč, bodi že te

ali druge stranke, v dnu srca protivnik vsega, kar je slovensko. Dokazov tega samopašnega ravnanja naših sosedov nam daje obilo zgodovina in dan za dnevom nam potrjujejo še isto bridke skušnje. Slovenci si bomo pač to ravnanje večine štajerske zbornice naprej dobro zapomnili. — Veliki sneg, kateri nas je po božičnih praznikih zapal, je sedaj skopnel; vsled tega je bila velika povodenj. Zimska setva je lepa in črstva in upati je, da nam sneg, kateri sedaj naletuje, več ne škoduje ozimini. — Kakor sem izvedel, začne „leposl. bralno društvo“ tukaj pri Mali nedelji s 3. marcem delovati. Želimo mu obilo prospeha — Kakor je predzadnji „Slov. Gosp.“ objavil, bomo imeli od Velike noči v naprej tukaj **trorazrednico**. Živa potreba je bila je že zdavnej, kajti več kakor 300 upisanih otrok zasluži poleg naših razmer tretje učiteljsko mesto. Želimo, da dobimo dobro učiteljsko — narodno moč. +

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Cesarjevič Rudolf je bil te dni zbolel, vendar pa mu je že odleglo in torej bolezen ni bila nevarna. — Seje v drž. zboru so že precej žive. Na ministre le leté sitna vprašanja izlasti od ultranemške stranke, Ministri pa se jih utresajo z večjo manjšo srečo, tako se je Bareuther obrnil do grofa Taaffeja češ: kaj namerava vlada s šulvereinom? Grof Taaffe mu je odgovoril, da noče vlada z njim ničesar druga, kakor da se bolj podučí o njem pa tudi o drugih enacih društvih. No, mi menimo, da se je bila vlada že sicer lahko o njem podučila in mu kje kako ustavila njegovo politično, ultranemško rogoviljenje. — Grof Coronini je s svojim predlogom, naj bi se posebno sodišče naredilo, ki bi o volitvah razsojevalo, že skorej toliko, ko gotovo propadel. S tem bi si pa tudi drž. zbor sam veliko pravico odvezel, kar bo težko storil. — Koroški poslanec, ultranemški profesor dr. Steinwender prijel je v terek ministra barona Pino ostro, očita mu, da se ne godi vse pošteno v njegovem ministerstvu. Baron Pino pa ga prec dostojno zavrne ter resno odbije njegovo natolcevanje. — Dr. Tonkli je v budgetnem odseku vprašal ministra dr. Gautscha, ali in kedaj da vpelje vlada slovenščino za učni jezik v slov. srednjih šolah. Minister odgovori, da sedaj še ne, kajti vlada čaka, kakí da bodo uspehi na onih šolah, (na gimnaziji v Ljubljani, v Kranju itd.), v katerih je že učni jezik slovenski. — C. kr. okrajne sodnije po Koroškem pa tudi c. kr. dež. višja sodnja v Celovcu branijo se na vse kriplje slov. pisem, a minister baron Pražak jim je namignil, naj se držé določeb, ki že obstojé gledé tega. Čudno, da je Slovencu treba iti do ministra, če terja kaj, do česar ima polno pravico. —